

14. നിശ്ചയം അവൻ കരുതി
താൻ മടങ്ങിവരികയില്ലെന്ന്
15. അതെ; നിശ്ചയം അവന്റെ
നാഥൻ അവനെ സൂക്ഷ്മമായി
നിരീക്ഷിക്കുന്നവനായിരുന്നു.
16. അല്ല; അസൂയയുടേതാകെ കൊണ്ട്
ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു.
17. രാത്രിയെക്കൊണ്ടും
അതുൾക്കൊള്ളു
ന്നതിനെക്കൊണ്ടും.
18. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടും; അത്
പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുമ്പോൾ.
19. ഒരു പടിയിൽനിന്ന് മറ്റൊരു
പടിയിലേക്ക്
കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കും.
20. എന്നിട്ടും അവർ എന്തുകൊണ്ട്
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

﴿١٤﴾ أَنْ لَّنْ يَحْزَرَ		ظَنَّ		إِنَّهُ	
താൻ മടങ്ങിവരികയില്ലെന്ന്		കരുതി		നിശ്ചയം അവൻ	
﴿١٥﴾ بِصِيرًا		كَانَ		إِنَّ رَبَّهُ	
സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്നവൻ		അവനെ		നിശ്ചയം അവ ന്റെ നാഥൻ	
﴿١٦﴾ بِالشَّفَقِ		أَفْسِمُ		فَلَا	
അസൂയയുടേതാകെ കൊണ്ട്		ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു		അല്ല	
﴿١٨﴾ إِذَا اتَّسَقَ		وَالْقَمَرِ		﴿١٧﴾ وَمَا وَسَقَ	
അത് പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുമ്പോൾ		ചന്ദ്രനെക്കൊ ണ്ടും		അതുൾക്കൊള്ളു ന്നതിനെക്കൊണ്ടും	
﴿١٩﴾ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ		لَتَرْكَبَنَّ			
ഒരു പടിയിൽനിന്ന് മറ്റൊരു പടിയിലേക്ക്		നിങ്ങൾ കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കും.			
﴿٢٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ		فَمَا لَهُمْ			
അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല		എന്നിട്ടും അവർക്ക് എന്താണ്?			

വ്യാകരണം:

അറബി വ്യാകരണത്തെ പൊതുവിൽ പദ ഘടനയെന്നും വാചക ഘടനയെന്നും രണ്ടായി തിരിക്കാം. ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയോ കേൾക്കുകയോചെയ്യുമ്പോൾ ആശയം ഗ്രഹിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതിനാൽ പദഘടനയാണ് ഈ പാഠ്യ പദ്ധതിയിൽ നാം പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് അറബി ഭാഷയിലെ ക്രിയയുടെ 16 ഗണങ്ങളും ഒരു ക്രിയയുടെ കർമ്മണിപ്രയോഗവും നാം ഇതിനകം പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഖുർആനിൽ നാമമാത്രമായി മാത്രമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ചില ക്രിയാഗണങ്ങൾ മാത്രമാണ് നാം ഈ പാഠ്യ പദ്ധതിയിൽ ഉൽപ്പെടുത്താതിരുന്നത്.

സംബന്ധികാവിഭക്തി

വാചക ഘടനയിലെ ലളിതമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ നാം ഈ പാഠ്യ പദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയിലൊന്ന് സംബന്ധികാവിഭക്തിയാണ്. അതായത് രണ്ട് നാമങ്ങൾ യഥാവിധി പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഞ്/ഉടെ/ഉള്ള ഇവയിലൊരർത്ഥം ലഭിക്കുന്നു. ഉദാഹരണവും പരിഭാഷയും ശ്രദ്ധിക്കുക.

കാരുണ്യവാന്റെ ദാസൻ	عَبْدُ الرَّحْمَنِ	അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനം	بَيْتُ اللَّهِ
ഹുദിന്റെ സമുദായം	قَوْمُ هُودٍ	പ്രവാചകന്റെ പ്രബോധനം	دَعْوَةُ الرَّسُولِ
ഖുർആന്റെ വിധി	حُكْمُ الْقُرْآنِ	അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി	خَلْقُ اللَّهِ

ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെ പദം കസ്റിൽ അവസാനിക്കുന്നതോ തത്തുല്യമായ പദഘടനയോടു കൂടിയതോ ആയിരിക്കും. മാത്രമല്ല ഒന്നാമത്തെ പദത്തിന് اَلْ -ഓ തൻവീനോ (—) ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

നാമവും നാമവിശേഷണവും

ഒരുനാമത്തിനു ശേഷം അതിന്റെ വിശേഷണമായി വരുന്ന നാമമാണ് നാമ വിശേഷണം. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു നാമങ്ങളും ഒരേ പദ ഘടനയുള്ളവയായിരിക്കും (വചനം, ലിംഗം, ചിലക്ഷരങ്ങൾ, വ്യക്തമായത്, അവ്യക്തമായത് തുടങ്ങിയവയിൽ). താഴെ നൽകിയിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

സത്യസന്ധനായ ഒരു മുസ്ലിം	مُسْلِمٌ صَادِقٌ	ഒരു വലിയ വീട്	بَيْتٌ كَبِيرٌ
ആ സത്യസന്ധനായ മുസ്ലിം	الْمُسْلِمُ الصَّادِقُ	ആ വലിയ വീട്	الْبَيْتُ الْكَبِيرُ